

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/50/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813010456
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3813010456.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Františka Kováča a JUDr. Ondreja Gáboríka na verejnom zasadnutí konanom dňa 02. júna 2014 prejednal odvolanie prokurátorky Okresnej prokuratúry Prievidza v trestnej veci obžalovaného

A.. E. R.,

nar. XX.XX.XXXX v L., trvale bytom R., L. č. XXX/XX,

ktoré podala proti rozsudku Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 1T/129/2013 zo dňa 13. januára 2014 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie prokurátorky okresnej prokuratúry zamietajú, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný A.. E. R. uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví formou spolupáchateľstva podľa §§ 20, 156 ods. 1, 2 písm. a/ Tr.zák., pretože dňa 18. mája 2012 v čase okolo 13.15 hodiny v Sebedraží, na pasienku pri ulici B. poškodenému A.. O. R. jeho synovec - obžalovaný H. E. R. povedal, že raz ho určite zabije, následne brat poškodeného - obžalovaný A.. E. R. povedal svojmu synovi - obžalovanému H. E. R. „poď, zbijeme ho“, obžalovaný A.. E. R. sa spoločne so svojím synom - obžalovaným H. E. R. rozbehli za poškodeným a začali ho naháňať, po asi 50 - 60 metroch obžalovaný H. E. R. podrazil poškodenému nohy, následkom čoho poškodený spadol, vzápätí obžalovaný A.. E. R. priklakol k hlave poškodeného a približne 4 - 5-krát udel päsťou do tváre v oblasti ľavého oka a útok komentoval slovami „zdochni“, pričom obžalovaný H. E. R. stál nad nimi a poškodeného opakovane bolestivo kopal do chrbta, svojím konaním poškodenému A.. O. R. spôsobili pomliaždenia a podkožný krvný výron okolia ľavého oka, pomliaždenie ľavej spánkovej a jarmovej oblasti, pomliaždenia ľavej strany hrudníka, pomliaždenie oblasti hrudníkovej chrbtice a pomliaždenie ľavého kolena s dobou liečenia a narušenia obvyklého spôsobu života v trvaní trinásť dní, vyhrážky obžalovaného A.. E. R. a obžalovaného H. E. R. sprevádzané fyzickým útokom spôsobili u poškodeného dôvodnú obavu o život a zdravie.

Bol za to odsúdený podľa §§ 156 ods. 2, 38 ods. 2 Tr.zák. k trestu odňatia slobody na 1 rok, výkon ktorého trestu mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr.zák. podmienene odložený na skúšobnú dobu 12 mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr.por. bol obžalovaný A.. E. R. spolu s ďalším spoluobžalovaným zaviazaný nahradiť poškodenému A.. O. R. spoločne a nerozdielne škodu vo výške 786 €, pričom podľa § 288 ods. 2

Tr.por. bol poškodený so zvyškom uplatneného nároku na náhradu škody odkázaný na občianske súdne konanie.

Spolu s obžalovaným A.. E. R. bol právoplatne odsúdený aj H.I. E. R..

Proti tomuto rozsudku podala písomne odvolanie prokurátorka, ktoré smerovalo proti výrokom o vine a treste, týkajúcim sa obžalovaného A.. E. R.. Odvolanie bolo podané v neprospech obžalovaného, pričom sa prokurátorka domáhala, aby bol uznaný vinným v súlade s podanou obžalobou aj z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b/ Tr.zák. Objektívna stránka tohto prečinu spočíva vo vyhrážkach inej osobe smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom, a to takým spôsobom, že u takejto osoby môže vzbudiť dôvodnú obavu z ich uskutočnenia. Skutkové okolnosti boli pritom také, že obžalovaný A.. R. kľučal pri hlave poškodeného, ktorý predtým následkom podkopnutia spadol, a slová „zdochni“ boli umocnené cca 4-5 údermi päšťou do tváre. Tento verbálny prejav voči poškodenému mal jednoznačný charakter závažnej vyhrážky smrťou a bol spôsobilý vzbudiť u poškodeného dôvodnú obavu z jeho uskutočnenia. Prokurátorka navrhla zrušiť u tohto obžalovaného výrok o vine a treste a uložiť obžalovanému trest odňatia slobody na dolnej hranici zvýšenej trestnej sadzby podľa § 38 ods. 4 Tr.zák. s poukazom na § 37 písm. h/ Tr.zák. s povolením podmieneného odkladu na skúšobnú dobu v dolnej polovici zákonného rozpätia.

Prokurátorka Krajskej prokuratúry Trenčín na verejnom zasadnutí modifikovala návrh podriadenej prokurátorky tak, že navrhla podľa § 321 ods. 1 písm. b/, d/ Tr.por. zrušiť napadnutý rozsudok vo výrokoch, týkajúcich sa obžalovaného A.. E. R. v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 1 Tr.por. navrhla vec vrátiť súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie. Obhajca obžalovaného navrhol podľa § 319 Tr.por. odvolanie prokurátorky zamietnuť ako nedôvodné.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1, 2 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup súdu prvého stupňa, v tomto smere nebola v odvolaní vytýkaná žiadna chyba, pričom ani odvolací súd sám nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por. Rovnako skutkové zistenia súdu prvého stupňa neboli napadnuté odvolaním prokurátorky, pričom vykonaným dokazovaním bola pritom vyvrátená obrana obidvoch obžalovaných, ktorí uviedli, že boli fyzicky napadnutí práve poškodeným a oni sa len „bránili“, pričom poškodený mal pri úteku spadnúť sám. V tomto smere usvedčujúca výpoveď poškodeného A.. O. R. bola potvrdená výpoveďou svedkyne P. R.. V súlade s výpoveďou poškodeného o spôsobe jeho napadnutia obžalovanými, vyplynulo aj znalecké dokazovanie z odboru zdravotníctva, podľa ktorého poškodený nemohol utrpieť zistené zranenia tak, ako to uvádzali obžalovaní.

K odvolaním namietanej právnej kvalifikácii konania obžalovaného A.. E. R. len ako prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, 2 Tr.zák., uvádza senát odvolacieho súdu nasledovné. Je faktom, že druhý obžalovaný ml. E. R. bol právoplatne uznaný vinným popri vyššie uvedenom prečine ublíženia na zdraví aj z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b/ Tr.zák. (obidva prečiny spáchané v jednočinnom súbehu). Tento obžalovaný však na adresu poškodeného predniesol verbálne hrozbu smrťou tak, že ju spôsobí poškodenému sám svojím konaním („... raz ho určite zabije ...“) a následne poškodeného aj fyzicky napadol. Naproti tomu, obžalovaný A.. E. R., ktorý poškodeného následne spolu so svojím synom fyzicky napadol, komentoval svoj vzťah (nepochybne súvisiaci s predchádzajúcimi konfliktami o majetky - nehnuteľnosti) k životu a zdraviu svojho brata slovami „zdochni“. Tu nemožno prehliadnuť, že išlo o „vypätú“ situáciu, pričom ale tento obžalovaný sa nevyhrážal poškodenému spôsobením smrti svojím aktívnym konaním. Tu potom nepostačuje subjektívne vedomie poškodeného o dôvodnej obave o život, keď útočník prejaví len vyššie uvedený vzťah k životu poškodeného. Takéto slovné vyjadrenie nemožno subsumovať pod pojem „vyhrážanie“ podľa § 360 ods. 1 Tr.zák.

Z takto rozvedených dôvodov, odvolací súd odvolaniu prokurátorky, smerujúcemu proti výroku o vine nevyhovet. V súlade s ustanovením § 317 ods. 2 Tr.por. preskúmal aj výrok o uloženom výchovnom treste odňatia slobody. Odvolací súd sa pritom stotožnil s názorom súdu prvého stupňa v tom, že najmä doterajšia súdna beztrestnosť obžalovaného umožňuje vysloviť názor, že účel trestu odňatia slobody bude splnený aj bez jeho výkonu. Zároveň odvolací súd nezistil pochybenie ani vo výroku o náhrade

škody (bolestné vo výške 786 €), keď so zvyškom uplatneného nároku bol poškodený správne odkázaný na občianske súdne konanie.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.